

fuisse sententia ut negaret Deum sicuti est à beatis videri posse, manifestis argumentis se afferit ostendisse. Quād autem verē id afferat, sequitur ut videamus: Verūm hoc in aliud tempus differri melius est, ne prolixiori sermone gravati auditorum animi, super ijs qua pro iusta memoratorum patrum defensione dicturi sumus, naufragare incipiāt; & qua debent amplecti fastidiant vel non affequantur. Veltum ergo in feriam lecendam proximam iudicium integrum servate, ut testimonijs pro illorum qui errante iudicantur, innocentia, cum probationibus accusatoris maturè diligenterque collatis, una mecum absolvatis quos rei veritas docebit innocentes. Dixi.

Habita in scholis Theologicis,
24. Iulij 1615.

ORATIO VII.

Qua est apologia posterior pro S. Joanne Chrysostomo.

MENINISTIS Auditores, neque alio apud vos opus exordio, processum in Beati Joannis Chrysostomi, aliorumque nonnullorum patrum causa perdentem, eo nos feria sexta produxisse, ut allatis quæ apud auctorem errati eos arguant sententijs seu pronunciatis, nunc superflū accusatos audire, auditore ab solvere. Adesto animis: Et quem in patres, atque in tales ac tantos patres habetis affectum, attentione probate. Porro cūm instructiōnem iudicis non mediocriter juvet, eorum qui accusant, vitam, mores, scientiam nosse, præfertim si de fide atque doctrina insinuantur; tribue verbis audite, quales illi sint qui, quod hæresim Armenorum docerint, dogmatizantium, non posse Deum sicuti est, à beatis videri, palam traducuntur. Antes ignorans, & qui præ ceteris impugnat, est Constantinopolitanus Joannes, propter aureum eloquentia flumen cognomento Chrysostomus, tantum in Episcopis Catholicis laude praecellens, tanta notitia famaque conspicuus, tam sacrorum librorum explanatione, verbiisque divini ad populum dictione admirabilis, ut cui Paulus Apostolus scribenti & prædicanti multa dictasse videatur, dignum existimat: quem proinde honorabiliter commemorat, quem sicut sanctum eruditumque laudat, quem testimonium & gloriam de consortio veritatis suscepisse dicit ipse Julianus Pelagianus; ut qualis quantusque sit Chrysostomus, & inimici nostri sint judices.

Encō-
mīum
Chrys.
Aug. 1.
contra
Julii ca.
7.

Secundas, hic est ille Hieronymus, qui Graeco & Latino, insper & Hebreo eruditus eloquio, secundum gratiam quæ data est ei, sic in Ecclesia laboravit, ut eruditionem Catholicam, multum in Latina lingua, multis & necessariis litteris adverbit; qui ex Occidentali, ad Orientalem transiens Ecclesiam, in locis sanctis, atque in libris sacris usque ad decrepitam vivit atatem; qui omnes vel penē omnes qui ante illum ex utraque orbis parte de doctrina Ecclesiastica scriferant, legit; quem Deus Ecclesia sua, in exponentis sacris scripturis, doctorem maximum providebat dignatus est.

Textus, Est is quem Patres Syn. Toletanæ octa-

A vñ Can. 2, his verbis prædicant; nostri sœculi doctoꝝ egregius. Ecclesia Catholica novissimum decus, præcedentibus ætate postremus, doctrinæ comparatione non intimus, & quod magis est in sœculorum fine doctissimum, cūm reverentia nominandus Iſidorus Hispalensis.

Quartus, Mediolanensis Antistes; qui inter Latinos scriptorum flos quidam speciosus enuit; cuius fidem & purissimum in scripturis sensum reprehendere nec iniurie auderet, quem tanta prædicatione laudavit Pelagius ut diceret in libris ejus præcipue fidem lucere Romanam. Beatum loquor Ambrosium, cuius pro Catholica fide gratiam, conflantiam, labores, pericula, sive operibus sive sermonibus, & ipſe, inquit Augustinus, sum expertus, & mecum non dubitat orbis prædicare Romanus.

Quintus, Basilius ille magnus, præfulgidum lumen orbis universi, fide, pietate, scientia clarissimus.

Sextus, Epiphanius, quem quid in hoc seculo novum Apostolum, & præconem Dominus excitavit, Joannem novum & prædicantem quæ debent servari ab his qui cursum ad cœlestem patriam propositum habent; confitetur Græci omnes.

Septimus, Cyrillus Alexandr. Ecclesiæ præfatu Cyrus de integritate fidei, & doctrina laudantis à Conc. Alephelio (cui vice Sancti Cælestini Papa præxandrit) & à Nestorio devicto celeberrimus.

Octavus itidem Cyrus, & præfatu, sed Ecclesiæ Jerosolymitanæ, hæresim oppugnator, Apostolicorum dogmatum strenuus defensor, doctrinæ non ictum clarus, sed & antiquæ fidei tenacissimus.

Qui novus adserit Gregorius Nyssenus Episcopus, fidei, conversationis, integratatis, & sanitatis merito, fratre Basilio dignissimus.

Theodoreus religiosus ac nobilibus parentibus Theodosius sine miraculo natus, fædus admodum & corosus, ac in cloacatione facilis magni Joannis Chrysostomi fecit oratione.

Primatus, Theophylactus, Euthymius, & si non sint à sanctitate pariter per Ecclesiæ canonem certi noti, scriptis tamen, ijsque doctissimis, nulli non sunt noti: Atque hi sunt qui quod Armenorum heresim docerint, quodque Deum à sanctis invisibilē afferuerint, hodie vocantur in causam, Gabriele Vasques actoris contra illos partes sustinent; eo qui vobis loquitur, defendente.

Si desinaret novitas incessere vetustatem; non deberet vetustas habere defensorem: sed cūm impetratur, & in ea tam ipsi, tamque tum a sanctitate, tum à doctrina præclaris, nominatis impugnantur, quidni laborent pro patribus filij? Cur non probent innoxij, qui quod erraverint, falsò accusant? Et cūm quos accusat sanctos nominatum exprimat, dum unus plurimos, nbus veteres, filius Patres, erroris insinuat: non est cur tacetur qui accusat, præfertim cum si qui accusatur, præsentes habere debeat accusatores, locumque defendendi accipere: Evidem miror quod hos patres & doctores, hæc lumina civitatis Dei; hos sanctos & in sancta Ecclesia Dei illustres Antilitates mavult erroris insinuare, quam vel excusare, vel excusationes aliorum admittere. Quantò prudentius, qui ejusdem est instituti Franciscus Suarez, Chrysostomus, inquit, obscurius & difficultus loquitur, proper quod aliqui moderni nullam volunt admittere expositionem, sed omnino laborant ut conservant Chrysostomum in errore fuisse. Immo idem pro sen. Chrysostom.